

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autoservizi Giordano società cooperativa

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 2003/96/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jego zakresem zastosowania objęte są wszystkie publiczne lub prywatne przedsiębiorstwa oraz podmioty prowadzące działalność w sektorze przewozu osób autobusem, w tym w zakresie wynajmu autobusu wraz z kierowcą, oraz czy przepis ten sprzeciwia się przepisom krajowym transponującym tę dyrektywę w zakresie, w jakim nie zaliczają one do podmiotów wykorzystujących olej gazowy do celów handlowych również podmiotów wykonujących działalność w zakresie wynajmu autobusu wraz z kierowcą?
- 2) Czy przyznany państwom zakres uznania, o którym mowa we wspomnianym art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE („Państwa członkowskie mogą rozróżnić między handlowym i niehandlowym zastosowaniem oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy, pod warunkiem że wspólnotowe minimalne poziomy są przestrzegane i że stawka dla handlowego oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał napędowy nie spada poniżej krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego od dnia 1 stycznia 2003 r.”), oznacza, że przepis, który zalicza do handlowego oleju gazowego olej gazowy wykorzystywany do „okazjonalnego przewozu osób”, nie jest bezpośrednio skuteczny i bezwarunkowy?
- 3) Czy art. 7 wspomnianej dyrektywy jest z punktu widzenia jego treści, po pierwsze, wystarczająco precyzyjny, a po drugie, bezwarunkowy, aby jednostka mogła się na niego bezpośrednio powoływać wobec władz danego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Włochy) w dniu 6 sierpnia 2018 r. – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Regione autonoma della Sardegna

(Sprawa C-515/18)

(2018/C 436/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Regione autonoma della Sardegna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ z dnia 23 października 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on właściwy organ, który zamierza wydać decyzję o bezpośrednim udzieleniu zamówienia, do podjęcia niezbędnych środków w celu opublikowania lub przekazania informacji wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym świadczeniem usługi, niezbędnych do przygotowania poważnej i racjonalnej oferty?

- 2) Czy art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 z dnia 23 października 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że przed wydaniem decyzji o bezpośrednim udzieleniu zamówienia właściwy organ musi dokonać oceny porównawczej wszystkich ofert świadczenia usługi otrzymanych po opublikowaniu wstępnego ogłoszenia informacyjnego, o którym mowa we wspomnianym art. 7 ust. 4?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 7 sierpnia 2018 r. – TB / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-519/18)

(2018/C 436/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TB

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeśli na podstawie tego artykułu państwo członkowskie zezwoli na wjazd członka rodziny niewymienionego w art. 4, może stosować do tego członka rodziny wyłącznie wymóg określony w art. 10 ust. 2 (pozostawania „na utrzymaniu uchodźcy”)?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy posiadanie charakteru osoby „pozostającej na utrzymaniu” („dependency”), o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy, oznacza stan faktyczny, w którym do spełnienia tej przesłanki muszą łącznie występować poszczególne aspekty zależności, czy też wystarczy, że występuje dowolny z tych aspektów, w zależności od konkretnych okoliczności każdej sprawy? Czy w związku z tym zgodny z wymogiem określonym w art. 10 ust. 2 (pozostawania „na utrzymaniu uchodźcy”) jest przepis krajowy, który, wyłączając zindywidualizowaną ocenę, uznaje wyłącznie jedną okoliczność faktyczną (jeden aspekt wskazujący na zależność: „obiektywny brak możliwości, z uwagi na stan zdrowia, zapewnienia sobie utrzymania”) za warunek sprawiający, że przesłanka ta jest spełniona?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, a zatem jeżeli państwo członkowskie może stosować inne wymogi oprócz wymogu określonego w art. 10 ust. 2 (pozostawania „na utrzymaniu uchodźcy”), czy oznacza to, że państwo członkowskie jest uprawnione do wprowadzenia, jeżeli uzna to za stosowne, dowolnego wymogu, w tym wymogów określonych w art. 4 ust. 2 i 3 w odniesieniu do innych członków rodziny, czy też może stosować wyłącznie wymóg określony w art. 4 ust. 3 dyrektywy? Jaką sytuację faktyczną oznacza wówczas wymóg „objectively unable to provide for their own needs on account of their state of health” z art. 4 ust. 3 dyrektywy? Czy należy go interpretować w ten sposób, że członek rodziny nie może „zaspokoić własnych potrzeb” czy że „nie jest w stanie” zadbać „o siebie”, czy też należy go w danym przypadku interpretować jeszcze inaczej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).